

veškerý svůj čas, musí připadati jako ve vězení. Pravda, nouze bytová lámala i železo a posud nutí ku značnému omezování oprávněných požadavků, ale jako u všeho tak i zde jsou konečně jisté meze, a, když již nebylo samostatného bytu, zůstávalo pořád otázkou, zda nemá spíše pravdu žalovaná, když chtěla, aby on se přistěhoval k ní, než on, když chtěl, aby ona se odstěhovala k němu, a na tu otázku zajisté dlužno přisvědčiti. Prohlásila-li žalovaná v protokole ze dne 3. června 1925, že se žalobcem ve společné domácnosti žítí nechce, musí se tomu rozumět tak, že k němu nechce jíti do bytu jeho matky, k čemuž byla, jak ukázáno, oprávněna, a nesmí se tedy na tento její projev klásti důraz, vždyť přece jsou zde doklady, že chce s ním žítí, ale ne v onom bytě jeho matky; kromě hořejší výpovědi Ř-ové svědčí tomu i její dopisy, zejména dopis, v němž praví, že mu říkala »najdi byt«, ale on že odpovídal »já od matky nepůjdu«. Vskutku tak tomu jest, jak psala: žalobce je povinen naléztí byt přiměřený pro domácnost manželů s dítětem byt sebe skrovnější, jakým však není kuchyňka v sklepním bytě u jeho matky, a pak teprve může, bude-li se ona zdráhati v takovém bytě společnou domácnost s ním sdíletí, podati na ni žalobu o rozluku, načež na ni dolehne předpis zákona plnou tíhou. Že mohl snadno dostati přidělem řádný byt od bytového komisaře, dokazuje dopis jeho bez data založený ve spisech, kde se obává o byt ucházet jen pro domnělou hrozící blamáž, což však je obava planá. Řečené dopisy nejlépe objasňují, na čí straně je pravda.

Čís. 7151.

Byla-li již zavedena vnucená správa na nemovitost věnovanou podniku, nelze povolití novou samostatnou exekuci vnucenou správou téhož podniku.

(Rozh. ze dne 15. června 1927, R I 176/27.)

Soud první stolice zamítl návrh, by byla povolena exekuce vnucenou správou na podnik parostrojního pivovarství. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, v řízení pokračoval. Důvod y: Usnesením zdejšího soudu z 31. října 1926 povolil stěžovatelce proti povinnému k vydobytí vykonatelné pohledávky 1,211.560 Kč s přísl., exekuci zabavením podniku parostrojního pivovarství, který provozuje povinný v č. pop. 4 a přenechal rozhodnutí o návrhu na povolení vnucené správy tohoto podniku soudu exekučnímu. Exekuční soud zjistil, že se u něho vede vnucená správa nemovitostí, knihovně připsaných dlužníku polovicí a jeho manželce druhou polovicí, mezi kteréžto nemovitosti náležejí nemovitosti zapsané ve knihovní vložce č. 828, totiž stavební parcela č. kat. 8/1, pivovar č. pop. 4 atd. a vyzval vymáhající věřitelku, by se vyjádřila o tom, zdali snad nepřistupuje ke vnucené správě již zavedené. Tato výzva byla zbytečnou, neboť bylo věcí exekučního soudu, by nejprve slyšel účastníky ve smyslu § 331, druhý odstavec ex. ř., a rozhodl o navrhovaném povolení vnucené správy a, kdyby byla povolena, bylo by

bývalo jeho věci, by podle stavu v čase povolení vnučené správy sám z moci úřední rozhodl, zda povoluje vnučenou správu novou či pouze přístup ke vnučené správě již vedené. Ježto však vymáhající věřitelka podáním ze dne 6. listopadu 1926 prohlásila, že nepřistupuje, správně nežádá o přístup k vedené již vnučené správě nemovitostí a exekuční soud byl toho názoru, že samostatnou vnučenou správu podniku vymáhající straně nemůže povolit, pokládal patrně za zbytečno, prováděti řízení podle § 331 druhý odstavec ex. ř. a napadeným usnesením zamítl žádost vymáhající věřitelky o exekuci vnučenou správou podniku parostrojního pivovarství čp. 4, a nepřisoudil jí ani útrat vyjádření, odvolav se na § 103 ex. ř. Soud rekursní nesdílí stanovisko prvního soudu. Exekuční řád zřejmě rozeznává exekuci na nemovitosti (§§ 87—248 ex. ř.) od exekuce na jiná majetková práva (§§ 330—345 ex. ř.), k nimž náležejí i průmyslové podniky, jímž jest i parostrojní pivovarství. Ponevadž při takovéto exekuci, vedena-li v obou směrech vnučenou správou, nastává křížení se zájmů věřitelů vedoucích exekuci vnučenou správou nemovitosti a věřitelů, kteří si vydobyli vnučenou správu průmyslového podniku, možno uvážiti, zda jde v obou případech o touž exekuci, jak soudí první soud, čili nic. V tom ohledu jsou zvláštní předpisy toliko ve článku VIII. a XI. uv. zák. k ex. ř., v §§ 251 čís. 9 a 252 ex. ř., v § 5 zák. o železničních knihách a v §§ 112 a násl. horního zákona, podle nichž při podnicích tam uvedených, k nimž pivovary nenáležejí, vylučuje se vedení zvláštní exekuce na objekty tvořící podstatnou součást neb příslušenství určitého podniku, na příklad zemědělského hospodářství. Tyto případy zvláště zákonem vymezené jsou výjimkou ze všeobecných předpisů o vedení různých způsobů exekucí podle exekučního řádu a jakožto výjimečných předpisů nelze jich obdobně užívat i na případy jiné, zejména na tovární podniky, jimiž jsou též pivovary (§ 7 obč. zák.). Avšak, i kdyby bylo zde na místě použití § 252 ex. ř., tu se zřetelem k §§ 294 až 297 a) obč. zák. bylo by lze uznati za příslušenství nemovitosti toliko ty které hmotné věci movité, takže předmětem, který postihuje vnučená správa nemovitostí, byly by užitky pouze nemovitostí samé a těch hmotných věcí movitých, které tvoří její příslušenství a, tato vnučená správa by nemohla postihovati užitky i z případných dalších oprávnění, náležejících k pivovarskému podniku, na příklad aktivní pohledávky, oprávnění plynoucí ze smluv s podsudím a pod., které z hospodářského stanoviska mohou míti v konkrétním případě značný význam. Z toho patrně, že není zde totožnosti předmětu vnučené správy pivovaru jakožto pouhé nemovitosti a vnučené správy pivovarského podniku, a jest proto zcela možno, že každá z těchto vnučených správ může míti jiného vnučeného správce a může býti vedena a účtována samostatně, což by znamenalo, že by vnučený správce podniku vedl podnik sám a při tom do pasiv své vnučené správy zařazoval peníz, který by byl přiměřenou úplatou za používání nemovitosti samé a příslušenství nemovitosti té, jakou by in concreto i cizí nájemce musil platiti z nájmu této nemovitosti, kdyby v ní chtěl provozovati pivovarský podnik na vlastní účet, — a to peníz, který by musil ihned s počátku se vnučenou správou nemovitosti ujednati, a že výnosem pivovarského

podniku by zůstalo teprve to, co by ze vnučené správy podniku zbylo po odvedení zmíněného nájemného vnučené správy nemovitosti. Byla-li by ovšem v obou vnučených správách jmenována táž osoba vnučeným správcem, mělo by ono rozlišování význam pouze pro způsob vyúčtování v obou vnučených správách, jež by účetně musily býti vedeny každá samostatně. Posuzuje-li se s tohoto hlediska žádost stěžovatelčina a nepřihlíží se ani k tomu, že podle tvrzení stěžovatelova provozuje pivovarský podnik dlužník sám, kdežto nemovitost pivovaru náleží jemu pouze polovicí a druhou polovicí je připsána manželce dlužníkově, dlužno uznati oprávněným, by vnučená správa pivovarského podniku, bude-li povolena po slyšení podle § 331, druhý odstavec ex. ř., vedena byla odděleně od vnučené správy pivovaru, jakožto nemovitosti, pročez není zde podmínek pro to, by již předem byla žádost stěžovatelčina zamítnuta a zamítán nárok na přisudek útrat.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle exekučních spisů a jak jest též nesporno, vede se na nemovitostech velkostatku S. vnučená správa pro více věřitelů, mezi nimi také pro banku O., pro 1,000.000 Kč, část to její pohledávky 1,211.560 Kč. Mezi nemovitostmi ve vnučené správě již jsoucimi jest také stav. parc. 8/1 pivovar č. pop. 4 v S. Skutečně také na nemovitosti č. pop. 4 jako pivovar v pozemkové knize vyznačené podnik pivovarský se provozuje. Protože nemovitost jest živnosti pivovarské určena, jí věnována a jí slouží, takže jsou užitky vlastníku z podniku plynoucí užitky samé nemovitosti, následkem toho vnučená správa již ohledně nemovitosti stav. parc. 8/1 čís. pop. 4 v S. zavedená má za předmět také užitky z pivovaru na nemovitosti provozovaného a týká se jich. Z toho plyne, že, zavedena-li již vnučená správa na užitky podniku pivovarského, nemohou tyto užitky (§ 103 ex. ř.) býti předmětem ještě zvláštní exekuce vnučenou správou. Proto právem první soud zamítl návrh banky O., aby jí vedle vnučené správy na nemovitosti, mezi nimi i pivovar čís. pop. 4 ve S. byla na tento pivovar jako podnik (§ 341 ex. ř.) pro její pohledávku 1,211.560 Kč povolena vnučená správa ještě zvlášť.

Čís. 7152.

Na základě exekučního titulu proti veřejné obchodní společnosti lze vésti exekuci proti společníku, který již ze společnosti vystoupil, jen tehdy, byl-li exekuční titul vydán v době, kdy ještě společnosti přináležel.

(Rozh. ze dne 15. června 1927, R I 285/27.)

Na základě směnečných platebních příkazů proti veřejné obchodní společnosti domáhal se vymáhající věřitel povolení exekuce proti Viktoru H-ovi, dědici veřejného společníka oné firmy. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů -